

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 65.

V Praze dne 29. června 1956.

Cena 40 haléřů.

OBSAH:

(133. a 134.) 133. Vyhláška ministerstva dopravy o sazbách v nepravidelné hromadné (zájezdové) dopravě osob.

134. Vyhláška úřadu pro normalisaci, kterou se vyhláší technické státní normy pro rotorové spouštěče deskové, pro plášt'ové instalační trubky a příslušenství, pro získání plodů a semen lesních dřevin, pro vlněné tkaniny, pro sdrhovadlové stuhy s našitou stopkou, pro názvy lékařských nástrojů a přístrojů, pro názvy laboratorního nářadí, přístrojů a zařízení, pro názvy laboratorního skla, keramiky a porcelánu,

pro anatoxinum tetanicum purificatum adsorptum, pro živné půdy pro zkoušení biologických přípravků a infusních roztoků a pro míčky na stolní tenis.

Úřední sdělení: Normy spotřeby náhradního materiálu a autosoučástek pro údržbu a běžné a střední opravy některých typů motorových vozidel. — Konkurs rektorátu Českého vysokého učení technického v Praze na místo profesora nebo docenta. — Konkurs Československé akademie zemědělských věd na místa vědeckých pracovníků.

133.

VYHLÁŠKA

ministerstva dopravy

ze dne 27. června 1956

o sazbách v nepravidelné hromadné (zájezdové) dopravě osob.

Ministerstvo dopravy vyhláší podle § 25 vládního nařízení č. 28/1954 Sb., o působnosti v oboru plánování a tvorby cen, a stanoví podle § 8 odst. 1 zákona č. 57/1950 Sb., o úpravě podnikání v silniční dopravě:

§ 1.

(1) Jízdné v nepravidelné hromadné (zájezdové) dopravě cestujících autobusy nebo nákladními automobily (§ 35 vyhlášky č. 196/1953 Ú. I.) činí za každý kilometr jízdy obsazeným nebo neobsazeným vozidlem, jde-li o

- a) autobusy, které mají více než 30 míst k sezení nebo o autobusy značky Škoda 706 RO bez zřetele ke skutečnému počtu míst k sezení (dále jen „velké autobusy“) nebo o nákladní automobily o nosnosti nad 5 tun Kčs 4,—
- b) ostatní autobusy, které mají nejvýše 30 míst k sezení (dále jen „malé autobusy“) nebo nákladní automobily o nosnosti do 5 tun Kčs 3,—
- c) přívěsné vozy bez zřetele k počtu míst k sezení Kčs 2,—

(2) Nejméně se počítá za každou skutečně přepravovanou osobu a za každý kilometr Kčs 0,10;

do počtu osob rozhodného pro výpočet jízdného se děti ve stáří do 5 let nezapočítávají a dvě děti ve stáří nad 5 do 10 let se započítávají jako jedna osoba; ustanovení odstavců 1 a 5 zůstávají nedotčena.

(3) Náhrada za čekací dobu činí za každou uplynulou hodinu

- a) za autobus nebo nákladní automobil Kčs 10,—
- b) za přívěsný vůz Kčs 5,—

(4) Náhrada podle odstavce 3 se nepočítá

- a) při čekání zaviněném dopravním podnikem,
- b) u vícedenních zájezdů za dobu od 18 hod. do 6 hod., stojí-li vozidlo v klidu,
- c) u přepravy osob, nejde-li o dopravní podnikání a neuplatňuje-li řidič vozidla nárok na mzdu a náhrady cestovních výloh.

(5) Nejmenší přepravné (jízdné se všemi ostatními náhradami) činí u dopravních podniků oprávněných k dopravnímu podnikání

- a) za autobus Kčs 50,—
- b) za přívěsný vůz Kčs 30,—
- c) za nákladní automobil Kčs 40,—

(6) Odřekne-li objednatel objednávku vozidla v době kratší než 48 hodin před dobou odjezdu stanovenou v objednávce, je dopravní podnik oprávněn počítat objednateli kromě skutečných výloh přírůžku za pozdní odřeknutí, která činí:

- a) za autobus, přívěsný vůz nebo nákladní automobil Kčs 40,—
- b) za autobus s přívěsným vozem Kčs 60,—

(7) Dopravní podnik (provozovatel zájezdu) je povinen vystavit a řidič vozidla mít u sebe přepravní doklad, který je přísně zúčtovatelný; u dopravních podniků oprávněných k dopravnímu podnikání je to „společná jízdenka“, po případě „jízdní výkaz“. Ostatní provozovatelé použijí denního záznamu o výkonu vozidla (tiskopis G 90 podle vyhlášky č. 190/1953 Ú. l.), který přiměřeně upraví, a to jak pro nákladní automobily, tak pro autobusy. Přepravní doklad musí obsahovat název a adresu provozovatele a objednatele zájezdu, jméno objednatelem určeného odpovědného zástupce (vedoucího výpravy), výchozí a cílové místo zájezdu, skutečný počet přepravovaných cestujících a údaje nutné pro výpočet přepravného. Odpovědný vedoucí výpravy je povinen přezkoušet a potvrdit v přepravním dokladu správnost údajů, na jejichž základě se počítá přepravné, a to pokud jde o počet přepravovaných osob nejpozději do odjezdu z výchozího místa. Po skončení zájezdu uvede dopravní podnik (provozovatel zájezdu) v přepravním dokladu údaje o zúčtování přepravného (v tiskopise G 90 v odd. VI).

(8) Orgány veřejné bezpečnosti jsou oprávněny přesvědčit se o správnosti údajů v přepravním dokladu; zjištěné závady v něm vyznačí a oznámí je dopravnímu a finančnímu odboru rady krajského národního výboru, v jehož obvodu je stanoviště vozidla. Dopravní odbory rad krajských nebo okresních národních výborů namátkově přezkoušují správnost vedení přepravních dokladů, výpočtu přepravného a jeho zúčtování.

(9) Za nesprávné údaje v přepravním dokladu, pokud by mohly mít za následek počítání nižšího přepravného, fakturuje dopravní podnik (provozovatel zájezdu) objednateli zájezdu kromě přepravného odpovídajícího skutečnému výkonu, ještě přírůstek ve výši trojnásobku rozdílu, o který bylo přepravné podle nesprávných údajů nižší než přepravné podle správných údajů.

(10) Pro nepravidelnou hromadnou dopravu cestujících na slavnosti, kulturní nebo sportovní podniky a pod., po případě do rekreačních středisek a zpět, kterou dopravní podnik organizuje opakujícími se zvláštními jízdami, může se stanovit jízdné za osobu tak, že jízdné za použité autobusy podle sazeb odstavce 1 (za obsazenou i nutnou neobmezenou jízdu), po případě s připočítáním náhrady za čekání podle odstavce 3, se dělí počtem sedadel, u autobusů i s místy k stání počtem sedadel zvýšeným o 10 %. Místo zápisu počtu cestujících do společné jízdenky (odstavec 7) může dopravní podnik vydat přepravní doklad každému cestujícímu.

(11) Sazby stanovené v odstavcích 1 a 2 se mohou u zájezdů uskutečněných nákladními automobily snížit až o 20 %, nikoliv však pod úroveň úplných vlastních nákladů, zjišťuje-li držitel vozidla podle příslušných předpisů vlastní náklady provozu nákladních automobilů. Sazby stanovené v odstavci 3 se mohou snížit o 25 %. Při tom podmínky pro dopravu osob nákladními automobily podle předpisů o provozu na silnicích a předpisů o úpravě podnikání v silniční dopravě zůstávají nedotčeny. Ministerstvo dopravy může v souladu s rozvojem autobusového parku v dohodě s příslušnými ústředními úřady počítání snížených sazeb omezit, po případě zrušit.

(12) Za nepravidelnou hromadnou dopravu pracujících na pracoviště prováděnou podle zvlášť ujedná-

ných podmínek (pro určitý okruh pracujících a pod.), pokud podle příslušných předpisů nepodléhá dani z výkonů, počítá se za každý kilometr jízdy obsazeným i neobsazeným vozidlem

- a) za velké autobusy Kčs 3,80
- b) za malé autobusy Kčs 2,85
- c) za přívěsné vozy Kčs 1,90
- d) za nákladní automobily o nosnosti nad 5 tun Kčs 3,—
- e) za nákladní automobily o nosnosti do 5 tun Kčs 2,—

Náhrady za čekací doby podle ustanovení odstavce 3 se v těchto případech snižují o 50 %. Ke skutečnému počtu přepravovaných osob se až do nejvýše přípustného obsazení vozidla nepřihlíží. Ustanovení odstavce 5 se na tyto přepravy nevztahuje.

(13) Daň z výkonů je v sazbách podle odstavců 1 až 11 obsažena a nesmí se k přepravnému připočítávat.

(14) Za nepravidelnou hromadnou (zájezdovou) dopravu osob do zahraničí počítá dopravní podnik vedle přepravného podle předchozích podmínek a sazeb

- a) hotové výdaje za doklady potřebné pro cesty do zahraničí,
- b) rozdíl mezi výší náhrad cestovních výloh, poskytovaných jednomu řidiči k vozidlu podle předpisů, platných pro cesty do zahraničí a v tuzemsku,
- c) hrubou mzdu a náhrady cestovních výloh dalších zaměstnanců dopravního podniku, jejichž účast na cestě do zahraničí je nutná nebo byla objednatelem vyžádána,
- d) jiné výdaje spojené s cestou do zahraničí (rozdíl v ceně pohonných látek, mazadel a pod.).

§ 2.

Tato vyhláška se vztahuje na nepravidelnou hromadnou (zájezdovou) dopravu osob, prováděnou

- a) dopravními podniky oprávněnými k dopravnímu podnikání,
- b) ostatními provozovateli za úplatu na povolení nebo bez povolení (§§ 13 a 15 vládního nařízení č. 36/1951 Sb.) s výjimkou zájezdů, které provedou vlastními autobusy odborové organizace, pokud je provedou na podkladě směrnic, vydaných ústřední radou odborů v dohodě s ministerstvem dopravy.

§ 3.

(1) Zrušuje se ustanovení § 2 vyhlášky č. 142/1953 Ú. l. ve znění článku I vyhlášky č. 74/1954 Ú. l.

(2) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1956.

První náměstek ministra:

Kalina v. r.

134.

VYHLÁŠKA

úřadu pro normalisaci

ze dne 15. června 1956,

kteřou se vyhlašují technické státní normy pro rotorové spouštěče deskové, pro plášt'ové instalační trubky a příslušenství, pro získání plodů a semen lesních dřevin, pro vlněné tkaniny, pro sdrhovadlové stuhy s našitou stopkou, pro názvy lékařských nástrojů a přístrojů, pro názvy laboratorního nářadí, přístrojů a zařízení, pro názvy laboratorního skla, keramiky a porcelánu, pro anatoxinum tetanicum purificatum adsorptum, pro živné půdy pro zkoušení biologických přípravků a infusních roztoků a pro míčky na stolní tenis.

Úřad pro normalisaci vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Norma ČSN 35 3161 „Rotorové spouštěče deskové“ je od 1. srpna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro rotorové spouštěče deskové, obyčejné a regulační, vzduchové nebo olejové, s kovovými odporníky sloučenými v jeden celek s kontaktním ústrojím deskovým; užívá se jich ke spouštění a k regulaci otáček asynchronních motorů kroužkových do 100 kW.

§ 2.

* (1) Technickými státními normami od 1. července 1956 jsou normy:

ČSN 37 0010 „Plášt'ové instalační trubky a příslušenství“

ČSN 37 0011 „Plášt'ové instalační trubky“

ČSN 37 0012 „Spojky pro plášt'ové instalační trubky“

ČSN 37 0013 „Kolena pro plášt'ové isolační trubky“

ČSN 37 0016 „Rovné vývodky pro plášt'ové instalační trubky“

ČSN 37 0017 „Polohnuté vývodky pro plášt'ové instalační trubky“.

(2) Norma ČSN 37 0010 platí pro plášt'ové instalační trubky určené k uložení a pro mechanickou ochranu vodičů v elektrických instalacích na omítku i pod omítku a pro příslušenství těchto trubek. Ostatní normy udávají zejména základní rozměry předmětů, jichž se týkají. Norma ČSN 37 0010 nahrazuje ČSN ESC 19-1948, oddíl A části 1, oddíl A části 5, oddíl A části 6 a oddíly A a B části 9, čl. 9.50 a 9.60.

§ 3.

(1) Norma ČSN 48 2121 „Získávání plodů a semen lesních dřevin“ je od 1. července 1956 technickou státní normou.

Tato norma je směrná.

* Tyto normy tvoří sadu.

(2) Norma platí pro získávání plodů a semen lesních dřevin, se zřetelem na zvýšení jakosti a množství lesního osiva a zvýšení produktivity a bezpečnosti práce.

§ 4.

(1) Technickými státními normami od 1. července 1956 jsou normy:

ČSN 80 3330 „Tkaniny na dámské kostymy z mykané příze“

ČSN 80 3331 „Tkaniny na dámské kostymy z česané příze“

ČSN 80 3380 „Hubertusové tkaniny“

ČSN 80 3813 „Kratavová tkanina“

ČSN 80 6970 „Šátek vlněný jemný“

ČSN 80 6971 „Dámský šátek potištěný“

ČSN 80 6977 „Šály pestře tkané“.

Tyto normy jsou vydány jednotlivě.

(2) Normy vytyčují zejména technické požadavky, jednájí o názvosloví, přejímání, zkoušení, adjustaci, balení, dopravě a skladování jednotlivých druhů vlněných tkanin. Normy ČSN 80 3330 a 80 3331 nahrazují technické podmínky TPJ 65-55 a norma ČSN 80 3380 nahrazuje TPJ 74-55.

§ 5.

(1) Norma ČSN 80 3660 „Sdrhovadlové stuhy s našitou stopkou“ je od 1. července 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro sdrhovadlové stuhy s našitou stopkou používané na sdrhovadla.

§ 6.

(1) Norma ČSN 84 0005 II. díl „Názvy lékařských nástrojů a přístrojů“ je od 1. července 1956 technickou státní normou.

(2) Norma obsahuje názvy lékařských nástrojů a přístrojů a jejich charakteristické znaky pro další rozlišování.

§ 7.

(1) Norma ČSN 84 0007 II. díl „Názvy laboratorního nářadí, přístrojů a zařízení“ je od 1. července 1956 technickou státní normou.

(2) Norma udává názvy laboratorního nářadí, přístrojů a zařízení a jejich charakteristické znaky pro další rozlišování.

§ 8.

(1) Norma ČSN 84 0008 II. díl „Názvy laboratorního skla, keramiky a porcelánu“ je od 1. července 1956 technickou státní normou.

(2) Norma udává názvy laboratorního skla, keramiky a porcelánu a jejich charakteristické znaky pro další rozlišování.

§ 9.

(1) Norma ČSN 86 3312 „Anatoxinum tetanicum purificatum adsorptum. Očkovací látka proti tetanu“ je od 1. července 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro běžně vyráběnou očkovací látku proti tetanu. Jedná o názvosloví, technických

požadavcích, zkoušení, balení, značení, dopravě a skladování očkovací látky proti tetanu.

§ 10.

(1) Norma ČSN 86 4342 „Živné půdy pro zkoušení biologických přípravků a infusních roztoků“ je od 1. července 1956 technickou státní normou.

(2) Norma předpisuje přípravu živných půd, jichž se používá k bakteriologickému zkoušení biologických přípravků, a k bakteriologické kontrole v transfusní službě.

§ 11.

(1) Norma ČSN 94 1460 „Míčky na stolní tenis“ je od 1. července 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro míčky na stolní tenis vyráběné z celuloidových folií. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, balení a skladování míčků.

Za předsedu:
Ing. Dostal v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva dopravy.

Normy spotřeby náhradního materiálu a autosoučástek pro údržbu a běžné a střední opravy některých typů motorových vozidel.

Ministerstvo dopravy vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady normy spotřeby náhradního materiálu a autosoučástek pro údržbu a běžné a střední opravy těchto automobilů:

- a) Tatra 114 — 115
- b) Tatra 111 a 111 S
- c) Ikarus 30
- d) Dodge D 60 L — D.

Tyto normy lze objednat u národního podniku Kniha, Václavské nám. č. 9, Praha 3-Nové Město

První náměstek ministra:

Kalina v. r.

Z rektorátu Českého vysokého učení technického v Praze.

Konkurs na místo profesora nebo docenta.

Rektor Českého vysokého učení technického v Praze vyhlašuje konkurs na místo profesora nebo docenta pro obor silnic na fakultě inženýrského stavitelství v Praze.

Obecné podmínky konkursu a požadovaná kvalifikace jsou uvedeny ve směrnících ministerstva školství uveřejněných v částce 160 Úředního listu z roku 1954

Rádně doložené žádosti zasílejte do 30. července 1956 studijnímu oddělení rektorátu Českého vysokého učení technického, Praha II, Myslíkova 7.

Rektor:
Akademik Ježdík v. r.

Z Československé akademie zemědělských věd.

Konkurs na místa vědeckých pracovníků.

Československá akademie zemědělských věd — Výzkumný ústav veterinární v Brně vyhlašuje konkurs na dvě místa vědeckých pracovníků bez vědecké hodnosti.

Podmínky: dokončené vysokoškolské studium veterinární a nejméně tříletá praxe ve vědeckém nebo výzkumném ústavu.

Písemné žádosti s popisem života a dosavadní vědecké činnosti přijímá Československá akademie zemědělských věd — Výzkumný ústav veterinární v Brně, Král. Pole, Palackého 1—3 do 15. července 1956. Případné informace podá osobní oddělení ústavu.

Vedoucí ústavu:
Dr. Lehduška v. r.